

A kórházi gyógyszerészek szerepe a fekvőbeteg-ellátó intézmények gazdálkodásában

2007 óta az intézeti gyógyszerészekre egyre nagyobb teher hárul. Az akkor bevezetett teljesítményvolumen-korlát, valamint az elvégzett egészségügyi szolgáltatásokat teljesen és ténylegesen adekvátan nem fedező HBCS pontrendszer miatt, az intézményi büdcsék egyre kisebb hányada fordítódik gyógyszerek vásárlására. A kórházak többségének gyógyszerfelhasználása már elérte azt a határt, amellyel még éppen biztosítható az intézmények biztonságos gyógyszerellátása. A „megfelelő betegnek, a megfelelő gyógyszert, a megfelelő dózisban, a megfelelő adagolásban és megfelelő időben” ötös szabály garantálja a betegek biztonságos gyógyszerrel való ellátását, s mindezt a szakember hiánnyal küszködő kórházi-klinikai gyógyszerészet biztosítja. A kórházi-klinikai gyógyszerészek napi munkáját számos körülmény befolyásolja: a szinte mindennaposá váló gyógyszerhiányok, a keretgazdálkodás, a kórházi kintlévőségek nagykereskedők általi kezelése, a megnövekedett adminisztrációs terhek a tételes finanszírozású, OEP külön keretes, egyedi importos és „orphan drug” készítmények kapcsán, az országos és saját közbeszerzések jogi „útvesztői”, valamint a minőségirányítási - és farmakovigilancia rendszerek magas szinten való működtetése. Így napjainkban az intézeti gyógyszerészek a kórházi gyógyító team kulcsfigurájává váltak, mivel a gyógyszerészi tudásuk mellett naprakész pénzügyi-gazdasági, orvosi, és jogi ismertekkel is rendelkeznek.